

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4916/2020
23.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Љиљана Денић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање, Београд - Филијала Прокупље, ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 2778/19 од 11.06.2020. године, у седници одржаној 23.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиљи изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 2778/19 од 11.06.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ПРЕИНАЧУЈУ СЕ пресуда Основног суда у Прокупљу П 413/19 од 27.06.2019. године, године и пресуда Вишег суда у Прокупљу Гж 2778/19 од 11.06.2020. године, у делу одлуке о трошковима поступка, тако што **ОБАВЕЗУЈЕ** тужена Национална служба за запошљавање Београд – Филијала Прокупље, да тужиљи АА накнади трошкове првостепеног поступка од 21.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате и трошкове другостепеног поступка од 12.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужиљи на име трошкова ревизијског поступка исплати износ од 12.000,00 динара.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 413/19 од 27.06.2019. године, ставом првим изреке одбијен је приговор тужене о стварној ненадлежности суда. Ставом другим изреке усвојен је тужбени захтев и тужена обавезана да у корист тужиље уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање надлежном фонду ПИО на износе ближе означене у том ставу изреке по стопи која буде важила на дан уплате. Ставом трећим изреке тужба је одбачена у погледу захтева да суд обавезе тужену да тужиљи достави доказе о извршеној уплати. Ставом четвртим изреке одлучено је да поводом овог спора свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 2778/19 од 11.06.2020. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужене и првостепена пресуда потврђена у ставу првом и другом изреке. Ставом другим изреке одбијена је жалба

тужиље и потврђено решење о трошковима поступка садржано у ставу четвртог изреке првостепене пресуде.

Против правноснажног другостепеног решења (о трошковима поступка), тужила је благовремено изјавила посебну ревизију на основу члана 404. ЗПП.

Ради уједначавања судске праксе у вези права на накнаду трошкова поступка, по оцени Врховног касационог суда, испуњени су услови за одлучивање о ревизији тужиље као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. ЗПП.

Испитујући побијано решење у смислу члана 408., у вези члана 420. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија основана.

Оба нижестепена суда су стала на становиште да је тужила у раније вођеном поступку (у коме је потраживана разлика накнаде за случај незапослености) могла потраживати и доприносе, што није учинила, а што је разлог за одлуку да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Заузети правни став нижестепених судова није правилан.

Одредбом члана 153. става 1. ЗПП прописано је да је странка која у целини изгуби парницу дужна да противној странци накнади трошкове, а чланом 154. ставом 1. ЗПП да ће суд приликом одлучивања који ће се трошкови накнадити странци узети у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице.

Имајући у виду садржину цитираних законских одредаба, као и исход ове парнице, не може се прихватити закључак нижестепених судова да трошкови овог поступка нису били потребни. Приликом одлучивања о трошковима парничног поступка, осим у споровима из области породичних односа, суд не води рачуна о разлозима правичности, а такође висина тужбеног захтева ни једном законском одредбом није прописана као основ за недосуђивање трошкова парничног поступка у ситуацији када је странка успела у спору.

Сходно наведеном, Врховни касациони суд је преиначио нижестепене пресуде у делу о трошковима поступка и обавезао тужену да тужиљи накнади трошкове првостепеног поступка у висини од 21.000,00 динара (6.000,00 динара за састав тужбе, и за заступање на два одржана рочишта од стране пуномоћника по 7.500,00 динара), трошкове другостепеног поступка у износу од 12.000,00 динара, на име састава жалбе од стране адвоката и 12.000,00 динара на име састава ревизије, а све према АТ и одређеном захтеву тужиље у смислу члана 163. став 2. ЗПП-а.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 416. става 1. у вези члана 420. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић